

**ת"פ 51133/11/13 - מדינת ישראל נגד עמיאלה פוינטר -
בעצמה, אלרנן קרט - בעצמו, בועז היל - בעצמו, אליהוד אוברטון -
בעצמו, עמינון פוינטר - בעצמו, נועם פוינטר - בעצמו**

בית משפט השלום בבאר שבע

27 אפריל 2015

ת"פ 51133-11-13 מדינת ישראל נ'
פוינטר ואח'
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה אוקסנה ואניצון

נגד

הנאשמים:

1. עמיאלה פוינטר - בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד אורית לוזון
2. אלרנן קרט - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרינאוי
3. בועז היל - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אבי פרץ
4. אליהוד אוברטון - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אורית לוזון בשם עו"ד ניר פוגל
5. עמינון פוינטר - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד נורית שני
6. נועם פוינטר - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד נורית שני בשם עו"ד הילה טל

החלטה

מהטעמים שיפורטו בגזר הדין, אינני מוצא מקום לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

גזר דין

1. הנאשמים 1-6 הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן.

לנאשמים 1, 3, 5 ו-6 יוחסה עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) + (3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כן יוחסה לנאשמים 3, 5 ו-6 עבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) + (3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

לנאשמים 2 ו-4 יוחסה עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין. כן יוחסה לנאשם 4 עבירה של התנגדות למעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט - 1969.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בסמוך לשעה 02:00 בלילה שבין 22.11.2013 ל- 23.11.2013 שהו הנאשמים 1-6, שהינם חברים (נאשמים 1, 5 ו-6 הינם אחים), יחד עם אחרים מחוץ מועדון שבערד, כשבידי חלק מהם כוסות שהכילו משקה אלכוהולי. באותה עת הגיעו למקום הפקח העירוני ושוטר בשם נתן אשר פנה אל חלק מהנאשמים וביקש כי יציגו בפניו תעודה מזהה.

בתגובה קילל הנאשם 3 את השוטר נתן ובין היתר אמר לו "I fukk you" תוך שהוא מתקרב אל השוטר נתן ועושה תנועות גוף מתריסות. השוטר נתן הזהיר את הנאשם 3 שיירגע ויתרחק אחרת יאלץ להשתמש באקדח ה"טייזר". בתגובה היכה הנאשם 3 את השוטר נתן בכך שנתן לו מכת אגרוף בפניו וגרם לפציעה בשפתו. השוטר נתן התרחק מהנאשם 3 וצעק לעברו כי הוא עצור ובהמשך אחז בידו של הנאשם 3 על מנת לאזוק אותו. חלק מהנאשמים, יחד עם האחרים, משכו את הנאשם 3 ומנעו מהשוטר נתן את האפשרות לאזוק אותו. הנאשם 3 החל להתקרב אל השוטר נתן שבשל כך השתמש כנגדו באקדח ה"טייזר" והפילו על הארץ. מיד לאחר מכן תקפו חלק מהנאשמים את השוטר נתן בכך שדחפו אותו והוא נפל.

בשלב זה הגיעו אל המקום כוחות משטרה נוספים והתפתח אירוע אלים בו נטלו חלק כל אחד מהנאשמים באופן כזה או אחר ובו עשו השוטרים שימוש באקדח ה"טייזר" ובגז פלפל כנגד חלק מהנאשמים.

לנאשמים 1 ו-2 מיוחס כי דחפו, הפריעו וניסו לחלץ את הנאשם 6 ממעצרו. כמו כן מיוחס לנאשמת 1 כי תקפה את השוטר בוריס בכך שסטרה בפניו, העיפה את משקפי הראיה שלו וברחה מהמקום תוך שהיא מתעלמת מהודעתו של השוטר בוריס כי היא עצורה. הנאשמת 1 התייצבה מיזמתה מאוחר יותר במשטרה. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת 1 נשברו משקפי הראיה של השוטר בוריס.

לנאשם 3 מיוחס מעבר לאמור לעיל, כי במהלך הניסיון לעצרו ולהשתלט עליו נופף בידיו באוויר, דחף את

השוטר נועם, תוך שהוא מקלל ומאיים עליו בכך שאמר לו "fuck you I kill you you pig". כמו כן בהמשך תקף הנאשם 3 את השוטר נועם ואת השוטר אלכסיי ברגליו ובידיו תוך שהוא אומר לשוטר נועם "fuck you I kill you you pig". השוטר אלכסיי ריסס בפניו של הנאשם 3 גז פלפל ועצרו. בנוסף מיוחס לנאשם 3 כי תקף את השוטר אלכסיי, בתחנה לאחר שהובא לחקירה, בכך שנגח בראשו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם 3 נפצע השוטר אלכסיי בעינו ולשוטר נועם נגרמה נפיחות בשפתו ובראשו וכן שפשופים במרפק.

לנאשם 4 מיוחס כי הפריע לשוטר ליאון ומנע ממנו לסייע לשוטר נתן שהותקף על ידי הנאשמים האחרים. בהמשך, לאחר שנחלץ מהשוטרים, רץ לכוון השוטר ליאון והחל להשתולל. לאחר שנעצר ובדרכו אל הניידת המשיך הנאשם 4 להשתולל תוך שהוא מניף את ידיו לכל עבר. הנאשם 4 המשיך להשתולל ולהתנגד למעצרו גם לאחר שהופל על ידי השוטר ליאון אל הארץ במטרה לרסנו. השוטר דרור ריסס לעבר פניו של הנאשם 4 גז פלפל וזאת לאחר שהזהירו כי יעשה כך באם לא יחדל.

לנאשם 5 מיוחס כי במהלך הניסיון להשתלט על הנאשם 6 הגיע מאחורי השוטר וולטר ואחז בו. לאחר שהשוטר אלכסיי ריסס לעבר פניו בגז פלפל התרחק מהמקום. מאוחר יותר שב הנאשם 5 למקום לסייע לנאשם 6 להיחלץ ותקף את השוטר דרור, שניסה למנוע זאת ממנו, בכך שדחפו. לאחר שניסה לדחוף שוב את השוטר דרור ריסס השוטר דרור לעבר פניו בגז פלפל וזאת לאחר שהזהירו שכך יעשה אם לא יחדל.

לנאשם 6 מיוחס כי בניסיון למנוע את מעצרו של הנאשם 3 תקף את השוטר נועם בכך שדחפו לעבר הנאשם 3. בהמשך ניסה הנאשם 6 לבעוט בשוטר נועם ולאחר שהשוטר בוריס הודיע לו כי הוא עצור תקף הנאשם 6 את השוטר בוריס בכך שבעט בו ברגלו וניסה לתת לו מכת אגרוף. השוטר בוריס יחד עם השוטרים נועם וולטר עצרו את הנאשם 6 והובילו אותו לניידת.

3. בין הצדדים לא היה הסדר עונשי.

4. המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב וטענה על-פה ביחס לכל אחד מן הנאשמים באופן הבא:

לעניין הנאשמת 1 טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה לעונש של מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם לו טענה, מאסר מותנה ופיצוי.

לעניין הנאשם 2 טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של מאסר על תנאי לעונש של 6 חודשי מאסר. המאשימה עתרה לעונש מאסר ברף הבינוני של המתחם לו טענה, מאסר מותנה ופיצוי.

לעניין הנאשמים 3, 5 ו-6 טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

לעניין הנאשם 3 עתרה המאשימה לעונש ברף הנמוך של המתחם לו טענה, מאסר מותנה ופיצוי. לעניין

הנאשמים 5 ו-6 עתרה המאשימה לעונש ברף הבינוני גבוה של המתחם לו טענה, מאסר מותנה ופיצוי.

לענין הנאשם 4 טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של מאסר מותנה לעונש של ל-6 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה לעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות או צו של"צ ברף הבינוני של המתחם לו טענה, מאסר מותנה ופיצוי.

המאשימה פתחה וטענה כי מדובר באירוע אחד, מתמשך ורב משתתפים, בו מעורבים אלכוהול ואלימות, שהביאו את הנאשמים לתקוף ולפגוע בשוטרים, בעת אלו עסקו במילוי תפקידם.

המאשימה טענה כי הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של מניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו החורגת מהפגיעה האישית בשוטרים ופוגעת ביכולתם לבצע את תפקידם ללא מורא, כמו גם לשיבוש אכיפת הדין ולפגיעה בסדרי המנהל הציבורי. המאשימה הוסיפה כי לא בכדי בחר המחוקק למקם את עבירות תקיפת שוטרים תחת פרק ט' לחוק העונשין שכותרתו היא פגיעה בסדרי השלטון והמשפט. עוד הוסיפה המאשימה כי הפסיקה שבה והדגישה את החומרה שבעבירות אלו ואת המסר שעל בית המשפט להעביר, לציבור ולנציגי החוק, לענין החשיבות להגן, באמצעות ענישה מרתיעה, על ערכים אלו. המאשימה ציינה כי המחוקק מצא לקבוע לצד עונשים אלו עונשי מינימום שלא יפחתו משלושה חודשי מאסר בעבירה של תקיפת שוטר ושבועיים מאסר בעבירה של הפרעה לשוטר וזאת במטרה להגן על השוטרים ולהרתיע את מי שתוקף פוגע או מפריע למלאכתם.

המאשימה טענה כי הנאשמים 1, 3, 5 ו-6 תקפו בצוותא חדא שוטרים שהיו בעת מילוי תפקידם עובדה שיש לראות בה נסיבה מחמירה. בנוסף טענה המאשימה כי הנאשמים 3, 5 ו-6 ניסו לתקוף בצוותא חדא שוטרים מתוך כוונה להכשילם ולמנוע מהם לבצע את תפקידם.

המאשימה הוסיפה לענין הנאשמת 1 כי מעבר לחלקה הפעיל של הנאשמת 1 באירועים יש לראות בחומרה את בריחתה מזירת האירוע, לאחר שהשוטר הודיע לה על מעצרה. עוד הוסיפה המאשימה כי, כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשמת 1 מזערה וטשטשה את חלקה וכי שירות הנבחן נמנע מלבווא בהמלצה טיפולית ובהמלצה לאי הרשעתה של הנאשמת 1.

לענין הנאשם 3 הוסיפה המאשימה כי הנאשם 3 לקח חלק פעיל ומרכזי באירוע. המאשימה הוסיפה כי מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3 עולה כי הודייתו אינה כנה וכי סירב להשתתף במסגרת טיפולית. עוד הוסיפה המאשימה כי שירות הנבחן לא מצא נימוקים לבוא בהמלצה שלא להרשיעו.

המאשימה הוסיפה כי כעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשמים 2 ו-4 לא לקחו אחריות מלאה על מעשיהם עובדה שיש בה להעניק משנה תוקף לשיקול ההרתעתי.

5. ב"כ הנאשמת 1 טענה את טיעוניה לעונש בכתב ועל-פה. ב"כ הנאשמת 1 עתרה להימנע מהרשעת

הנאשמת 1 ולהטיל עליה צו של"צ.

ב"כ הנאשמת 1 התייחסה לחלקה הקטן של הנאשמת 1 באירוע, שנעשה בפזיזות לקראת סופו של האירוע וזאת על רקע צריכת אלכוהול. ב"כ הנאשמת 1 הוסיפה כי האירוע אינו מאפיין את התנהלותה הנורמטיבית של הנאשמת 1.

ב"כ הנאשמת 1 התייחסה לגילה הצעיר של הנאשמת 1 (18 ו- 5 חודשים בעת ביצוע העבירה) ולעובדה כי היא מנויה על אוכלוסיית ה"בגירים - צעירים" על כל המשתמע מכך לעניין שיקולי הענישה של קבוצה זו. ב"כ הנאשמת 1 הוסיפה כי כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשמת 1, הנמצאת על סף קטינות, היא בעלת קווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים ועל כן יש להתייחס במקרה זה על פי המדיניות המקלה בעניינם של קטינים. עוד הוסיפה ב"כ הנאשמת 1 כי הנאשמת 1 נעדרת עבר פלילי, הודתה במעשיה ולקחה עליהם אחריות. עוד הוסיפה ב"כ הנאשמת 1 לעניין בריחתה מזירת האירוע כי הנאשמת 1 ביוזמתה הגיעה מיד לאחר האירוע לתחנת המשטרה עובדה המלמדת על לקיחת אחריות.

ב"כ הנאשמת 1 טענה כי יש לתת משקל לעובדה ששירות המבחן מצא לחזור בו מהמלצתו הראשונית להרשיע את הנאשמת 1. ב"כ הנאשמת 1 הוסיפה כי בתסקיר המשלים שהוגש בעניינה של הנאשמת 1 המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתה נוכח הבעת החרטה הכנה של הנאשמת 1, לקיחת האחריות, רצונה להשתלב בהליך טיפולי והאפשרות לפגיעה קונקרטית בנאשמת 1 ובשים לב לרצונה להתמקצע בתחום הוראת מקצוע המתמטיקה. ב"כ הנאשמת 1 הוסיפה כי שירותה הצבאי של הנאשמת 1 מעוכב וממתין להחלטה הסופית בעניינה שיאפשר לה לחזור לשירות למסלול חיים נורמטיבי. ב"כ הנאשמת 1 צירפה מכתב ממפקדה וכן פסיקה לתמיכה בטענותיה.

ב"כ הנאשם 2 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם 2.

ב"כ הנאשם 2 התייחס למתחם עונש ולטיעוני המאשימה וטען כי הם אינם רלוונטיים וזאת בשל העובדה כי הם מתייחסים לעבירה של תקיפת שוטר, עבירה שאינה מיוחסת לנאשם 2.

ב"כ הנאשם 2 הוסיף כי לנאשם 2 מיוחס חלק מינורי באירוע כולו.

ב"כ הנאשם 2 הפנה לתסקיר שירות המבחן החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם 2 המתאר את שיתוף הפעולה של הנאשם 2 עם שירות המבחן ואת העובדה כי מדובר בצעיר אחראי שהשתחרר לא מכבר משירות צבאי, המתפקד באופן נורמטיבי ושהפנים את הטעות במעשיו. ב"כ הנאשם 2 הוסיף כי כעולה מתסקיר שירות המבחן, הסיכון שהנאשם יחזור לבצע עבירה בעתיד הוא נמוך. ב"כ הנאשם 2 צירף פסיקה לתמיכה בטענותיו.

ב"כ הנאשם 3 עתר להימנע מהרשעת הנאשם 3 ולהטיל עליו צו של"צ ופיצוי. ב"כ הנאשם 3 טען כי הנאשם 3 כבן 19 ונמנה עם קבוצת ה"בגירים - צעירים", הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו. ב"כ הנאשם 3 הוסיף כי הנאשם 3 שינה את דפוסי צריכת האלכוהול שלו ונמנע כיום מלצרוך אלכוהול.

ב"כ הנאשם 3 מפנה לתסקיר שירות המבחן שהתרשם כי הנאשם 3 גילה כוחות חיוביים ומתפקד באופן תקין. ב"כ הנאשם 3 צירף פסיקה לתמיכה בטענותיו.

ב"כ הנאשם 4 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם 4 ולהטיל עליו צו של"צ.

ב"כ הנאשם 4 טען כי חלקו של הנאשם 4 באירוע הוא מינורי והוא הורשע בעבירות של הפרעה לשוטרים והתנגדות למעצר. ב"כ הנאשם 4 הוסיף כי הנאשם 4 נעדר עבר פלילי והפנה לתסקיר החיובי בעניינו. עוד הוסיף ב"כ הנאשם 4 כי הנאשם 4 כבר שילם מחיר כבד על מעורבותו באירוע בכך שנמנע ממנו גיוסו הצבאי. ב"כ הנאשם 4 התייחס לפסיקת המאשימה וטען כי היא אינה רלוונטית ומתייחסת לנסיבות קשות יותר מהמקרה דנן. ב"כ הנאשם 4 צירף פסיקה לתמיכה בטענותיו.

ב"כ הנאשם 5 עתרה להימנע מהרשעת הנאשם 5 ולהטיל עליו צו של"צ. ב"כ הנאשם 5 עתרה להפנות את הנאשם 5 לשירות המבחן לצורך קבלת תכנית של"צ.

ב"כ הנאשמת 5 פתחה והתייחסה לטיעוני המאשימה ולחוסר האיזון בין המתחמים להם עתרה לעניין כל אחד מהנאשמים והיחס הלא פרופורציונלי למעשים המיוחסים להם.

ב"כ הנאשם 5 טענה כי כתב האישום בעניינו של הנאשם 5 תוקן באופן משמעותי וחלקו באירוע אינו בר השוואה לשאר הנאשמים שהורשעו בתקיפת שוטר. ב"כ הנאשם 5 הוסיפה כי לא ניתן לייחס לנאשם 5 אחריות של מבצע בצוותא ולייחס לו את מעשיהם של שאר הנאשמים וזאת נוכח העובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ונוכח העובדה כי חלק גדול מהזמן לא נכח כלל במקום ובחלק אחר של האירוע ברח מהמקום לאחר שרוסס בגז פלפל.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם 5 כי לא תמיד דחיפה והתפרעות בזמן מעצר מצדיקה עבירה של תקיפת שוטר. ב"כ הנאשם 5 הפנתה לעובדה כי לנאשמים 2 ו-4, אשר ביצעו מעשים דומים בחלק העובדתי לנאשם 5 (דחיפה והתפרעות בזמן מעצר), יוחסו עבירות של הפרעה לשוטרים והתנגדות למעצר בלבד.

ב"כ הנאשם 5 טענה כי הנאשם 5 ביצע את מעשיו בהשפעת אלכוהול ומעורבותו באירוע נבעה מחשש לאחיו ולא מתוך יחס של זלזול ברשויות החוק.

ב"כ הנאשם 5 הוסיפה כי מדובר בנאשם כבן 22, נעדר עבר פלילי ושהתנהלות עבריינית חריגה לאורחות חייו. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם 5 כי הנאשם 5 הודה במעשיו, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

ב"כ הנאשם 5 התייחסה לפסיקה שהגישה המאשימה וטענה כי אינה רלוונטית שכן מדובר על עבירות שונות ובנסיבות שונות. ב"כ הנאשם 5 צירפה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

ב"כ הנאשם 6 טענה כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין אי הרשעה לבין עונש של מספר חודשי מאסר

בפועל. ב"כ הנאשם 6 עתרה להימנע מהרשעת הנאשם 6 ולהטיל עליו צו של"צ. ב"כ הנאשם 6 עתרה להפנות את הנאשם 6 לשירות המבחן לקבלת תכנית של"צ.

ב"כ הנאשם 6 טענה כי כתב האישום בעניינו של הנאשם 6 תוקן באופן משמעותי וכי לא נגרם נזק לשוטרים כתוצאה ממעשיו. ב"כ הנאשם 6 הוסיפה כי האירוע החל מהתגרות של מתנדבי השיטור העירוני בנאשמים, שהיו תחת השפעת אלכוהול, ושלא הפריעו לאף אחד. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם 6 כי יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם 6 שהה תקופה של שנה במעצר בית ללא הפרות מצדו.

ב"כ הנאשם 6 טענה כי הנאשם 6 צעיר, מתנהל באופן נורמטיבי, והפסיק לעבוד בשל האירוע ומעצר הבית בו היה נתון, עובדה שגרמה לו לחובות כספיים גדולים. ב"כ הנאשם 6 הוסיפה כי מעסיקו הקודם של הנאשם 6 מעוניין להעסיקו שוב. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם 6 כי הנאשם מעוניין בעתיד ללמוד במכללה את מקצוע הספרות.

ב"כ הנאשם 6 טענה כי בעברו של הנאשם 6 רישום שהתיישן מבית המשפט לנוער אשר הסתיים ללא הרשעה. ב"כ הנאשם 6 הוסיפה כי אין בעובדה זו כדי לשלול אפשרות של סיום הליך נוסף ללא הרשעה וכי החוק והפסיקה מאפשרים זאת.

ב"כ הנאשם 6 ציינה כי אביו של הנאשם 6 חולה במחלת הסרטן וצירפה את סיכום מצבו הרפואי של האב וכן אישור המעסיק הקודם המעיד כי הוא מעוניין להעסיקו בשנית (נ/1). ב"כ הנאשם 6 צירפה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

6. בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירים של שירות המבחן. הנאשמים 1-4 עתרו לתסקיר עם הצגת ההסדר. הנאשמים 5-6 עתרו לתסקיר לאחר הטיעון לעונש. לאחר שבחנתי טיעוני הצדדים לקראת כתיבת גזר הדין ונוכח העתירות העונשיות של ב"כ הנאשמים 5 ו-6 מצאתי לקבל התייחסות של שירות המבחן גם ביחס לאלה.

בעניינה של הנאשמת 1 הוגשו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשמת 1 כבת 19, רווקה מתגוררת עם אחותה, מקיימת מערכת זוגית וחברה בקהילת העבריים בדימונה. סיימה 12 שנות לימוד בהצטיינות והתגייסה לשירות צבאי שהופסק, עד למתן גזר הדין, בשל האירוע דנן (עדיין במעמד חיילת).

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת 1 התקשתה לשתף במידע אודות האירוע ולבחון באופן ביקורתי את התנהלותה כמו גם לעניין ההשפעה של צריכת האלכוהול על התנהלותה באירוע. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשמת 1 קווי אישיות ילדותיים ולא מגובשים, בעלת ביטחון עצמי נמוך והשקפת עולם צרה של "שחור ולבן". הנאשמת 1, ללא עבר פלילי, מתפקדת באופן תקין ומגלה שאיפות להתנהלות נורמטיבית. נוכח עמדותיה הבעייתיות לעניין לקיחת האחריות על מעשיה וסירובה להירתם להליך טיפולי נמנע שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית ובהמלצה לביטול הרשעתה.

נוכח פנייה יזומה של הנאשמת 1 לשירות המבחן ונוכח מעורבותה של קרימינולוגית מטעם הסנגוריה

הציבורית נדרש שירות המבחן בשנית לשאלת הרשעתה של הנאשמת 1.

בתסקיר המשלים שהוגש בעניינה של הנאשמת 1 עולה כי הנאשמת 1 סברה כי הימנעותה מלשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן תיטיב עימה. בשיחה נוספת שקיים שירות המבחן עם הנאשמת 1 הביעה הנאשמת 1 צער וחרטה על התנהלותה באירוע והסבירה כי לא שלטה במעשיה בשל החשש לאחיה שהיה מעורב באירוע ובשל העובדה כי הייתה תחת השפעת אלכוהול. הנאשמת 1 הביעה את רצונה להתמקצע בתחום הוראת מקצוע המתמטיקה והביעה רצון להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם, לאור השיחה האחרונה עם הנאשמת 1, כי הנאשמת 1 החלה בהליך של התבוננות עצמית, מודעת לבעייתיות שבהתנהלותה באירוע וההשלכות הצפויות של הרשעתה לעתידה המקצועי. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתה של הנאשמת 1 ולהטיל עליה צו של"צ בהיקף של 150 שעות צו מבחן למשך שנה, התחייבות להימנע מביצוע עבירה וקנס.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הנאשם 2 כבן 21, רווק, בנו של מנהיג קהילת העבריים, סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי. לעניין העבירה לקח הנאשם 2 אחריות על מעשיו והבין כי פעל באופן שגוי במהלך האירוע. הנאשם 2 מסר כי ביצע את מעשיו בשל החשש לפגיעה של השוטרים בחברתו (הנאשמת 1). שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 גדל בסביבה ערכית תומכת, בוגר, אחראי ומנהל אורח חיים אחראי נורמטיבי. עוד התרשם שירות המבחן כי אלימות והתנהלות עבריינית אינה מאפיינת את הנאשם 2 וכי ההליכים המשפטיים בעניינו מהווים גורם מרתיע עבורו. הנאשם 2 הביע בפני שירות המבחן את שאיפתו ללימוד ולהתמקצע בתחום לימודי האלקטרוניקה. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם 2 ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 3 עולה כי הנאשם 3 כבן 20, רווק, חבר בקהילת העבריים, סיים 12 שנות לימוד ושחרר משירות צבאי בשל בעיות רפואיות. שירות המבחן פירט בתסקיר את נסיבות חייו המורכבים של הנאשם שמטעמי צנעת הפרט לא אפרטן. לעניין העבירה התרשם שירות המבחן כי הנאשם 3 מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומשליכה על העובדה כי באותה עת היה בגילופין. הגם שהנאשם 3 מסר לשירות המבחן כי שינה את דפוסי צריכת האלכוהול שלו מאז האירוע, התרשם שירות המבחן כי לנאשם בעיית התמכרות לאלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 3 גילה כוחות חיוביים ותפקד במסגרות השונות של חייו באופן תקין ונורמטיבי. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם 3 מתקשה לבצע תהליך התבוננות מעמיק לעניין דפוסי שתיית האלכוהול שלו ודפוסי התנהגות אלימים המתעצמים בשל צריכת האלכוהול. הנאשם 3 שלל אפשרות להשתלב בתכניות טיפוליות שהציעו לו שירות המבחן הן לעניין בעיית האלכוהול והן לעניין שליטה בכעסים.

שירות המבחן נמנע מלהמליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם 3 והמליץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 180 שעות ומאסר מותנה ארוך ומרתיע.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 4, עולה כי הנאשם 4 כבן 21, רווק, חבר בקהילת העבריים, סיים 12 שנות לימוד בהצטיינות וטרם מעורבותו בעבירה, היה לקראת סיום לימודי עתודה צבאית כ"הנדסאי

אלקטרוניקה". גיוסו לשירות צבאי נדחה, בשל האירוע, עד להחלטה בעניינו כשבינתיים החל לעבוד במפעל. לעניין העבירה ציין הנאשם 4 כי לא צרך אלוהול באותו ערב וביצע את מעשיו בשל התסכול והזעם למראה ההתנהלות הלא פרופורציונאלית של השוטרים כלפי חבריו באירוע וזאת, לטעמו, בשל היותם כהי עור. הנאשם 4 הביע את חששו העמוק מהאפשרות שהרשעה תשפיע על עתידו ועל אפשרות גיוסו לשירות צבאי. הנאשם 4 מסר כי פעל באירוע באופן אימפולסיבי ואמוציונאלי וכי עקב האירוע החליט להימנע מלצאת למועדונים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 4 נמצא בשלב בו הוא מגבש את זהותו ומברר את מקומו וזאת נוכח גילויי גזענות שחוה במסגרות שונות של חייו. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם 4 אחראי, בעל מחויבות ותפיסה מגובשת כלפי חייו ומצוי בהליך בחינה עצמי המשקף את שאיפתו לתפקוד נורמטיבי. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם 4 ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

7. מהתסקיר בעניינו של הנאשם 5 עולה כי הנאשם 5 כבן 22, רווק, עובד בקצביה.

הנאשם 5 סיים 12 שנות לימוד אך לא יודע קרוא וכתוב. הנאשם מסר לשירות כי עשה בעבר שימוש בסמים ומתוצאות בדיקות שנערכו לו, עלה כי במקרה אחד נמצאו שרידי סם. שירות המבחן ציין כי הנאשם 5 מודה באופן חלקי במיוחס לו בכתב האישום ומתקשה לקחת אחריות. סבור כי התנהלותו באירוע נושא כתב האישום הייתה תקינה ולא נפל בה פסול. במקביל מביע כעס על השירות. הנאשם 5 שולל צורך בטיפול, אדיש להליך המשפטי ולהתרשמות שירות המבחן בעל גבולות פנימיים רופפים.

שירות המבחן ציין כי הוא לא מוצא להמליץ על ביטול ההפקעה ואף לא על של"צ נוכח שימוש בסם כעולה מהבדיקה האחרונה שנערכה.

שירות המבחן המליץ על עונשים של מאסר מותנה וקנס.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 6 עולה כי זה בן 24, רווק וטרם מעצרו עבד כאינסטלטור במשך שנה וחצי.

שירות המבחן התייחס לנסיבותיו האישיות המורכבות, לרבות למות אחיו בתאונת דרכים. הנאשם סיפר על שימוש בסם בעבר. בדיקות שנערכו לו על ידי שירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם.

הנאשם 6 מודה באופן חלקי במיוחס לו ולוקח אחריות חלקית על מעשיו. שירות המבחן מציין כי הנאשם 6 החל בתהליך של בדיקה עצמית ואולם מתקשה לבטא אמפטיה כלפי הנפגעות ומביע תחושת חרטה אמביוולנטית.

שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה רצון לסייע לאחר בכל מחיר ועמדות בעייתיות כלפי גורמי אכיפת החוק.

הנאשם 6 מודע לכך שצריך לקבל עונש אך מביע עמדה אמביוולנטית לצורך בטיפול (אם כי צוין כי החל להיווצר קשר ראשוני של אמון ורצון ראשוני לבחון אפשרות לקבל סיוע טיפולי). נוכח האמור המליץ שירות המבחן לדחות הדיון ב-3 חודשים כדי לבחון את שאלת השתלבות הנאשם 6 בטיפול.

דין

8. ביחס לנאשמים 1, 2, 4 ו- 5 סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של מאסר מותנה לעונש של מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ביחס לנאשם 6 סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר מותנה ועונשים נלווים לבין עונש של 12 חודשי מאסר.

ביחס לנאשם 3 סבורני כי מתחם העונש צריך לנוע בין עונש של 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר.

בקביעת המתחמים, התחשבתי בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בפסיקה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

9. בפתח הדיון יש לתת את הדעת לעובדה שהנאשמים הורשעו בעבירות שלצידן עונש מזערי. בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עונש מזערי של מאסר בן 3 חודשים ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו עונש מזערי של שבועיים ימים.

תיקון 113 לחוק העונשין לא התייחס במישרין לשאלת יחסי הגומלין בין הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לבין עונש המאסר המזערי הקבוע בחוק לעבירות בהן מורשעים הנאשמים. יחד עם זאת, סבור אני כי בחינת עקרונות תיקון 113 עם עקרונות הענישה הכלליים, מובילים למסקנה כי אין לראות בעונש המזערי הקבוע בחוק לעבירה ככזה המסמן את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל מקרה ומקרה של אותה עבירה, כי אם יש לראות בו כנתון רלוונטי, ויתכן משמעותי, בשקילת הנתונים לקביעת הרף התחתון, בהיותו משקף את חשיבות הערכים המוגנים של אותה עבירה אליבא דמחוקק, ערכים שעל בסיסם, בין היתר, נקבע מתחם העונש ההולם.

במסגרת זו אציין כי לטעמי אין בעובדה שבצידה של עבירה מסוימת נקבע עונש מזערי כדי למנוע, במקרה המתאים, לסיים ההליך אף ללא הרשעה. בעניין זה ראו פסקה 8 ברע"פ 452/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל**, פורסם באתר בתי המשפט.

10. לתמיכה בעמדתי הנ"ל ראו, בין היתר, את מאמרם של המלומדים י. ואקי וי. רבין: "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא", הפרקליט נב, תשע"ב, 413 בעמ' 440; ע"פ 337/13 פלוני נ. מדינת ישראל, פורסם בדטה חוק ומשפט, בפסקה 13 (אם כי בהסתייגות מסוימת); תפ"ח (חי') 31800-06-11 מדינת ישראל נ. פלוני בפסקה 5.

יחד עם כל האמור, יש לתת הדעת כי קיומו של עונש מזערי בעבירה מסוימת מהווה נתון בעל משקל, ולעיתים משקל בכורה, במסגרת קביעת המתחם ההולם. (בעניין זה ראו ע"פ 207/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פורסם בבנו).

11. הנאשמים עברו עבירות שהמוטיב המרכזי בהן הוא פגיעה בערכים של כיבוד ושמירה על שלטון החוק ונציגיו ועל יכולתם לבצע את תפקידם לטובת הכלל ללא מורא. כמו כן נפגעו הערכים של שמירה על שלמות גופו, שלומו וכבודו של אדם.

12. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להרתיע את הפועלים כנגד שלטון החוק ונציגיו באמצעות ענישה ממשית. לעניין זה ראו בין היתר רע"פ 1922/11 **יניב רחמימוב נגד מדינת ישראל** (פורסם באתר בתי המשפט):

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר, המעידות על זילזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתינו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

לעניין זה יפים גם דברי רבי חנינה סגן הכהנים **במסכת אבות פרק ג' משנה ב'** "לולא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו".

13. במקרה דנן, כתב האישום מתאר אירוע אלים מתפתח ומתגלגל, בו מעורבים 6 נאשמים צעירים חברים בקהילת העבריים שהיו בעת בילוי במועדון, שחלקם היו תחת השפעת אלכוהול. מידת הפגיעה בערכים נלמדת, בין היתר, מהאופן שבו בוצעה העבירה מתוצאותיה ומהנסיבות ואופן ההתנהלות באירוע של כל אחד מהנאשמים.

סבורני כי יש להבחין בין מעשיהם של הנאשמים 3 ו- 6, שמידת פגיעתם בערכים המוגנים אינה מבוטלת, ליתר הנאשמים. מבלי להקל ראש בעבירות החמורות אותן ביצעו יתר הנאשמים סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שלהם, ביחס למעשים המיוחסים להם ובנסיבות המקרה, אינה גבוהה.

14. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שבענייננו היא מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו ועברו הפלילי של הנאשם ובנסיבות ה"מעשה" לרבות אופן התקיפה, נסיבותיה ותוצאותיה, והיא נעה בין עונשים מותנים לבין שנת מאסר בפועל.

כך למשל, בע"פ (מח' לוד) 25389-10-12 **מטייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ואיומים. בית משפט

השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

בעפ"ג (ב"ש) 20260-06-12 **מדינת ישראל נגד סלמאן אבו מדיעם** (פורסם בדינים ועוד), נאשם הורשע בניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו ל-5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים תחת עונש של מאסר מותנה שהוטל עליו בבית משפט השלום.

בת"פ (י-ם) 1281-09 **מדינת ישראל נ' עוויי** (פורסם בנבו), 3 נאשמים הורשעו בעבירות של ניסיון תקיפה, תקיפת שוטר, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת לחבלה ממשית. בית משפט השית על הנאשם הראשון מאסר על תנאי ועל נאשמים 2 ו-3 נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בת"פ 41648-06-11 **מדינת ישראל נ' אחמד מחמוד** (פורסם בנבו) במקרה דומה, בו התקהל המון ותקף שוטרים שהיו בתפקיד. הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובאיומים ונגזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

לצד האמור, הסתיימו לא פעם הליכים בעבירות, גם ללא הרשעה. בעניין זה, ראו בין היתר ע"פ 7236/05 **ארקדי משייב נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו), וע"פ 6626/09 **אבי ציצואשווילי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו) ות"פ 16755/09/11 **מדינת ישראל נ' קנדל** (פורסם בנבו).

15. לענין נסיבות הקשורות לביצוע העבירה התחשבתי בעובדה כי לא קדם לאירוע תכנון מוקדם; לנזק שנגרם לרבות לפגיעה בשלטון החוק ולנזק שהיה צפוי להיגרם מאירוע אלים רב משתתפים שחלקם היו תחת השפעת אלכוהול; לריבוי העבירות והתפתחות האירוע מעבר לממד הנדרש לרבות הצורך של השוטרים להשתמש בגז פלפל ובאקדח ה"טייזר" כדי להשתלט על האירוע.

16. במקרה דנן, עולה כאמור שאלת הרשעת הנאשמים. אכן הכלל הוא כי אדם שביצע עבירה פלילית יורשע והימנעות מהרשעה תבוא רק במקרים חריגים ויוצאי דופן. בעניין זה ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם בנבו):

"...באשר לנאשמים בוגרים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק בנסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מהרשעה."

לא זו אף זו, חשיבות יתירה יש להעניק לאינטרס הציבורי בהגנה על נציגי החוק ובהרתעת נאשמים פוטנציאליים לפעול באלימות כנגד שוטרים. יש להעביר מסר חד משמעי לציבור בכלל ולציבור השוטרים בפרט בדבר ההשלכות שיש למעשי אלימות על עושיהם ועושים פוטנציאליים.

17. סבור אני כי יש להבחן בין הנאשמים 3, 5 ו- 6 לבין יתר הנאשמים וזאת הן בשל מספר העבירות, רצף העבירות, החומרה בה תקפו את השוטרים והתעוזה שבביצוע העבירות ותוצאות מעשיהם, והן בשל המלצות שירות המבחן בהתאמה.

מצאתי לקבל את עתירת ב"כ הנאשמים 1, 2 ו- 4 ולבטל את הרשעתם. לא מצאתי לקבל את עתירת ב"כ הנאשמים 3, 5 ו- 6 ומצאתי כי אין מקום לבטל את הרשעתם מהנימוקים שאפרט להלן.

הנאשמים 3, 5 ו- 6

18. כאמור, סבורני כי יש לדחות את עתירת ב"כ של הנאשמים 3, 5 ו- 6. אינני סבור כי עניינם של אלה נמנה על אותם מקרים חריגים יוצאי דופן אשר מצדיקים את ביטול הרשעתם.

לנגד עיני עומדת תכלית תיקון 113 לחוק העונשין המעניק מעמד בכורה לעקרון ההלימה בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 ב' לחוק העונשין). אינני סבור כי סיום ההליך באופן החריג של הימנעות מהרשעה בעניינם של הנאשמים 3, 5 ו- 6 ישקף עת עקרון ההלימה.

18. לנאשמים 3 ו- 6 חלק מרכזי באירוע ובהתפתחותו.

הנאשם 3 הוא מחולל האירוע, הוא זה שקילל ותקף את השוטר נתן בעת מילוי תפקידו, אך בשל העובדה כי זה ביקש ממנו להציג בפניו תעודת זהות. יש לתת את הדעת גם למספר העבירות, לחומרת מעשיו ולאופן בו השתולל ותקף הנאשם 3 את השוטרים. הנאשם 3 קילל, היכה במכת אגרוף בפניו של השוטר נתן ופצע את שפתו, הפיל, דחף ותקף בידיו ורגליו שוטרים אחרים תוך שהוא מקלל שוטרים אחרים וגרם לנפחות בשפתו ובראשו וכן שפשופים במרפק של השוטר נועם.

לא זו אף זו. הנאשם 3 המשיך להשתולל גם לאחר שנעצר והובא לתחנת המשטרה, נגח בראשו של השוטר אלכסיי, ופצע אותו בעינו.

כמו כן כעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם 3 לא לקח אחריות מלאה על מעשיו ושלל אפשרות להשתלב בהליך טיפולי.

לנאשם 5 מיוחסות כאמור שתי עבירות, של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, וזאת כלפי שני שוטרים שונים. לא זו אף זו, תסקיר שירות המבחן בעניינו לא מציג תמונה חיובית.

הנאשם 5 סבור שהתנהל באופן תקין באירוע, לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו וממשיך להתנהל באופן בעייתי (תוצאת בדיקת סם). הנאשם 5 לא מעוניין בטיפול.

אף לנאשם 6 מייחס כתב האישום המתוקן תקיפה ברוטאלית של השוטרים. הנאשם 6 דחף את השוטר נועם וניסה לבעוט בו ולאחר מכן בעט בשוטר בוריס ברגלו וניסה לתת לו מכת אגרוף תוך שהוא מפריע לשוטרים לעצור את הנאשם 3.

מעבר לאמור לעיל, יש לתת את הדעת כי לחובתו של הנאשם 6 רישום פלילי ללא הרשעה בעבירות של אלימות. נדמה כי מתן הזדמנות שניה לסיום הליך פלילי, ללא הרשעה, צריכה להיות שמורה למקרים יוצאי דופן באופן מובהק והמקרה שבפני לא נמנה על אותם מקרים.

אף התסקיר בעניינו של הנאשם 6 לא מציג תמונה חיובית למדי. הנאשם 6 לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, לא מגלה אמפטיה לקורבן ולא מביע שאיפה מלאה לטיפול, כי אם אך רצון ראשוני. מכל האמור לעיל, לא מצאתי מקום לדחיית הדיון בעניינו לצורך קבלת תסקיר משלים.

אציין כי ביחס לנאשמים 3, 5 ו-6 לא מצאתי גם קיומו של "נזק קונקרטי" בעתידם התעסוקתי, היה ויורשעו.

19. לא מצאתי בעניינם של הנאשמים 3, 5 ו-6 לחרוג ממתחמי הענישה אותם קבעתי, ובתוך מתחמי הענישה שקבעתי מצאתי להתחשב בעובדה כי לנאשמים 3 ו-5 אין עבר פלילי ולנאשם 6 רישום פלילי אחד ללא הרשעה מבית משפט לנוער; בפגיעה של העונש בנאשמים לרבות של גילם הצעיר והיותם נמנים על קבוצת "הבגירים-צעירים"; בהודאת הנאשמים, בחיסכון בזמן שיפוטי; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ובנסיבותיהם האישיות והמשפחתיות של הנאשמים.

כן נתתי משקל לעובדה שנאשמים אלה היו במעצר של ממש ו"במעצר בית" תקופות ממושכות.

נאשמים 1, 2, 4

20. כאמור, מצאתי לקבל את עתירתם של ב"כ הנאשמים 1, 2, 4 ולבטל את הרשעתם. המבחנים להימנעות מהרשעה נקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פד"י נב(3) 337 (להלן: "הלכת כתב") שם קבעה כב' השופטת דורנר כי:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

מצאתי לנכון כי בעניינם של הנאשמים 1, 2, 4 יש לבכר את שיקולי השיקום על שיקולי ענישה אחרים. לעניין נאשמים 2 ו- 4, סבורני כי מעשיהם אינם מעידים על חומרה יתרה וזאת בשים לב לעבירות המיוחסות להם ולנסיבות בהן ביצעו את העבירות.

בעניינה של הנאשמת 1 יש לתת את הדעת גם להתערבותה המאוחרת באירוע, לעובדה כי חששה לאחיה שהיה מעורב באירוע ולעובדה כי התייצבה מיוזמתה בשלב מאוחר יותר בתחנת המשטרה.

מעבר לאמור, סבורני כי הנאשמים 1, 2 ו- 4 עומדים במבחנים שנקבעו בפסק דינו של השופט ש' לזין בהלכת "כתב": מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי; הנסיבות בהן בוצעו העבירות אינן חמורות יתר על המידה; מידת הפגיעה כתוצאה ממעשיהם אינה חמורה; הסיכויים שהנאשמים יחזרו לבצע עבירות אינם גבוהים; העבירות והתנהגות עבריינית אינה מאפיינת את התנהלותם של הנאשמים; הרשעה תפגע בדימויים העצמי של הנאשמים ובאפשרויות ההעסקה שלהם בעתיד והכל כעולה מתסקירי שירות מבחן (בעניינם של הנאשמים 1, 2 ו- 4).

21. באשר לקיומו של "נזק קונקרטי" כתוצאה מהרשעה, אציין כי חלק מהנאשמים הוכחו פגיעה ישירה בדמות הימנעות מגיוס לצבא (נאשם 4) או המשך בצבא או תחילת לימודי הוראה (נאשמת 1).

22. מצאתי להתחשב גם בגילם הצעיר של הנאשמים אשר משתייכים לקבוצת הגיל של "בגירים-צעירים" ביחס לאלה, קבע בית המשפט העליון לאחרונה, בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) כי:

"יש להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיות קבוצת ה"בגירים-צעירים" וליחס לגילם משקל משמעותי. במסגרת זאת יש לשקול, בין היתר, את קרבתו של ה"בגיר-צעיר" לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו".

עוד נאמר כי:

"במסגרת זאת, בית משפט זה קבע פעמים רבות כי בקביעת עונשם של "בגירים צעירים", וזאת מכוח אותן טענות שמעלה באת כוח המערער, יש להעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי כעולה מתסקיר המבחן. כך, ציינתי בעבר כי: "אני סבור כי שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף, כאשר לפני גילו של המערער קרוב לגיל

הקטינות ולפניו פרושים כל חייו"...

לפיקר, ומבלי לקבוע יתדות, נראה כי ביחס לקבוצה זו יש לייחס משקל גבוה יותר (בדומה לקטינים) כאשר ניתנת המלצה של שירות המבחן שלא להרשיע ולאפשר אופק שיקומי.

יחד עם האמור לעיל מצאתי להכביד ברכיב השל"צ ביחס לכלל הנאשמים שלא הורשעו, ביחס לנסיבות האירוע.

23. לעניין האינטרס החברתי במתן הזדמנות לנאשם צעיר, כדי לאפשר השתלבות בצבא או בשוק העבודה ראו ע"פ 9090/00 בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"ההתלבטות במקרה זה אינה קלה. מצד אחד, עומד לפנינו המערער שביצע עבירה חמורה וראוי כי יורשע בגינה על מנת להעביר מסר ראוי למערער עצמו ולחברה, לפיו אין להקל עם מי שעובר עבירה כה חמורה. מצד שני, אין ספק כי השארת ההרשעה על כנה במקרה זה תשמש מכשול בהמשך דרך חייו של המערער ותפריע לו הן בגיוסו לצה"ל והן בחייו האזרחיים בעתיד. עומד לפנינו אדם צעיר, שנכשל באופן חד-פעמי והוא מבקש לאפשר לו לשקם את חייו בלא שההרשעה תעמוד לו לרועץ. האינטרס של המערער בשיקומו אינה רק אינטרס של העברין ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא, לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבענייננו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי. הסטיגמה הדבקה בהרשעה, עלולה לפגוע בכך".

24. לא למותר לציין שבמסגרת שיקולי מצאתי להתחשב לקולה בהודאתם של הנאשמים 1, 2, ו-4, בהבעת החרטה ובלקיחת האחריות על מעשיהם, בהיותם נעדרים עבר פלילי ובחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות. כן נתתי משקל לעובדה כי אלה היו עצורים במעצר של ממש ובמעצר בית מלא וחלקי משך זמן.

25. כמפורט לעיל הגעתי לתוצאות עונשיות שונות ביחס לנאשמים 1, 2, ו-4 ביחס לנאשמים 3, 5 ו-6 וכפי סיפורט להן, אף עונשו של הנאשם 6 יהיה חמור יותר מעונשו של הנאשם 3. כאשר מדובר באירוע אחד, רב משתתפים, בו נטלו חלק כל אחד מהנאשמים 1-6 באופן כזה או אחר, יש צורך לבחון באם יסודות עקרון אחדות הענישה מתקיימים בענייננו, דהיינו האם קיימת אחדות ב"עושה" ו"במעשה" המצדיקה גם אחדות בענישה. לעניין זה ראו:

בע"פ 5195/11 גיאורגי קרינאן נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"השתתפותם של נאשמים שונים באותו סיפור מקרה מניחה את התשתית לתחולת עקרון אחדות הענישה אולם אין זה אומר שכל השחקנים בסיפור אמורים לקבל את

אותו עונש. יש לבחון את נסיבות העושה והמעשה."

26. בענייננו בחינת נסיבות "העושה" וה"מעשה" בין הנאשמים 3, 5 ו- 6 ליתר הנאשמים כמו גם להבחנה בין הנאשם 3 לנאשמים 5 ו- 6 מצדיקות ענישה שונה. בחינת נסיבות ה"מעשה" של הנאשמים 3, 5 ו- 6 מעלה כי חלקם היחסי איננו זהה לחלקם של יתר הנאשמים בפרשה. לא זו אף זו. הנאשם 3 כאמור, הוא מחולל האירוע והוא אשר נקט באלימות ברוטאלית כלפי השוטרים וגרם לפציעתם הן בזירת האירוע והן בתחנת המשטרה לאחר שהאירוע הסתיים. אף בחינת נסיבות ה"עושה", כאמור, בענייננו של הנאשם 6 אשר לחובתו רישום פלילי בהליך שהסתיים ללא הרשעה מצדיקה התייחסות שונה, ביחס לנאשמים 1, 2, 4.

אף האמור בתסקירי שרות המבחן בעניינם של הנאשמים 3, 5 ו- 6 מצדיקה הבחנה בינם לבין יתר הנאשמים.

27. עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים, מטבע הדברים, נסיבות ביצוע העבירות והנסיבות האישיות של הנאשמים שונות. כך לענין הפסיקה שהגישה המאשימה מדובר במקרה שבו נוהל הליך הוכחות או בנאשם בעל עבר פלילי וכן במקרים בהן נסיבות שונות ביצוע העבירות היו שונות. כך גם עולה מעיון בפסיקה שהגישו ב"כ הנאשמים לרבות ב"כ הנאשמים 3 ו- 6. כך בפס"ד אליו הפנה ב"כ הנאשם 3 הייתה המלצה של שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה (שלא קיימת בענייננו) והוכח נזק קונקרטי (לא קיים בענייננו). חרף האמור קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה והרשיע את הנאשם, כאשר עמדת המיעוט עמדה על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. אף הפסיקה שהגישה ב"כ הנאשם 6 התבססה רובה ככולה על המלצה חיובית, לביטול הרשעה, של שירות המבחן, המלצה שלא קיימת בענייננו. בשלב זה, כאשר התמונה שעולה מהתסקיר לא הייתה מעודדת במיוחד. בכל אותם מקרים דובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי (בענייננו של נאשם 6 כאמור רישום קודם ללא הרשעה).

28. באיזון כלל השיקולים, ולאחר שבחנתי את כל הנימוקים והפסיקה הרלוונטית, החלטתי לבטל את הרשעתם של הנאשמים 1, 2 ו- 4 ולהותיר את הרשעתם של הנאשמים 3, 5 ו- 6 על כנה ולגזור על הנאשמים 1- 6 את העונשים הבאים:

נאשמת 1

א. 200 שעות שרות לציבור. בהתאם להמלצת שירות מבחן, תבצע הנאשמת את השירות בהיכל התרבות בדימונה בתפקידי סדרנות וניקיון.

הובהרה לנאשמת חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע השל"צ ונפקות היעדר שיתוף הפעולה.

ב. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ג. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של תקיפת שוטר או הפרעה לשוטר משך שנה מהיום. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים תיאסר הנאשמת ליומיים.

ד. פיצוי בסך 500 ₪ לעת. 12 (השוטר רס"ר בוריס סרולביץ). הפיצוי ישולם בתוך 4

חודשים מהיום.

נאשם 2

- א. 180 שעות שרות לציבור. בהתאם להמלצת שירות מבחן, יבצע הנאשם את השירות בהיכל התרבות בדימונה בתפקיד כללי ואחזקה.
- הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע השל"צ ונפקות היעדר שיתוף הפעולה.
- ב. חתימה על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של תקיפת שוטר או הפרעה לשוטר משך שנה מהיום. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים ייאסר הנאשם ליומיים.

נאשם 3

- א. 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות הנאשם יבצע את העבודות ב"מאיר פנים" בדימונה, משך 5 ימים בשבוע, 8 שעות החל מיום 6.5.2015.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר או הפרעה לשוטר.
- ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהשוטרים שהותקפו ע.ת. 8 (השוטר נעם שהם), ע.ת. 13 (השוטר אלכסיי קומלב) והשוטר נתן אנגלברג. הפיצוי ישולם בתוך 4 חודשים מהיום.

נאשם 4

- א. 200 שעות שרות לציבור. בהתאם להמלצת שירות מבחן, יבצע הנאשם את השירות בהיכל התרבות בדימונה בתפקידי אחזקה, ניקיון וסדרנות.
- הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע השל"צ ונפקות היעדר שיתוף הפעולה.
- ב. חתימה על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של תקיפת שוטר או הפרעה לשוטר משך שנה מהיום. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים ייאסר הנאשם ליומיים.

נאשם 5

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר או הפרעה לשוטר.
- ב. קנס בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 3 חודשים מהיום.

ג. פיצוי בסך 500 ₪ לע.ת. 11 (השוטר דרור רבוח). הפיצוי ישולם בתוך 4 חודשים מהיום.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

נאשם 6

א. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר או עבירה של הפרעה לשוטר.

ב. קנס בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 8 חודשים מהיום. כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ לע.ת. 12 (השוטר רס"ר בוריס סרולביץ). הפיצוי ישולם בתוך 4 חודשים מהיום.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

המאשימה מתבקשת להמציא טפסי ניזוקים בתוך 7 ימים מהיום.

העתק מגזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט